

Kultūra skleidžiasi per kūrybą ir tarnavimą visuomenėje

Rugilė Stundžaitė, 8 klasė

Mokytoja Rima Narbutaitytė, Vilniaus Žemynos progimnazija

Kiekvienas iš mūsų kuriame net to per daug nenorėdami. Kalbame, pasakojame istorijas, kartais ką nors rašome, atliekame užduotis. Tam juk reikalingas kūrybingumas. O bekurdami dar ir jungiamės į bendruomenes.

Kaip kalbame, kaip elgiamės, ką rašome – visi šie dalykai pasako, kokia žmogaus kultūra. Ar mokytojai uždavus klausimą mokinys pasijuoks ir pasakys nesąmonę, ar apgalvos ir bandys išmąstyti atsakymą – mokinio pasirinkimas. Bet tikrai po vienokio ar kitokio poelgio žiūrės į asmenybę kitaip ir turės nuomonę – kultūringas jis ar ne. O ta nuostata liks beveik visam gyvenimui. Pavyzdžiui, tokia situacija: užsienietis, atvykęs į Lietuvą, nusprendė paprašyti sutikto lietuvių pagalbos, bet jam pasitaikė visiškai nepagalbus žmogus. Ką šis kitatautis pagalvos apie lietuvių, o gal ir visus mus? Jis manys, jog mes visi tokie negerai, nemandagūs ir nepagalbūs. O jei dar kitoje situacijos pasijus panašiai, galimai padarys išvadą, kad visa lietuvių bendruomenė yra nekultūringa.

Mokykloje mums dažnai tenka rašyti rašinėlius, kurti projektus, o per šią veiklą daug mokytojai sužino apie mus, mokinius, apie mūsų kūrybingumą, apie kultūrą taip pat. Mokytojai tikrai greitai supranta, ar mes stengiamės, ar mums daug kas yra nesvarbu, suvokia, kokia mūsų mąstysena, kiek atsakomybės turime, kaip norime valingai įgyvendinti pavestas užduotis. Mokytojai iš karto mato, kokios kultūros mokiniai esame, kadangi kultūra atsiskleidžia per kiekvieną parašytą rašinėlių, atliktą užduotį, suvaidintą situaciją, pasirinktą ir padeklamuotą eilėraščių, sudainuotą dainą, padarytą rankdarbį... Kartais nereikia net ir rašinėlio, užtenka pasikalbėti, prasilenkti koridoriuje ar gatvėje. Tad kiekvieno žmogaus kultūra atsiskleidžia per jo kalbą, rašto darbus, bendravimą, veiklą – per kūrybą siaurąja ar plačiąja prasme.

Daugelis mūsų buriamės į bendruomenes, nesvarbu ar klasės, mokyklos, rajono, miesto, šalies – renkamės pagal savo poreikius, kūrybiškumą, pomėgius. Kiekviena iš bendruomenių turi savo kultūrą, tradicijas, jas ir kuria, ir puoselėja. Ne išimtis ir bendrystė su kaimynais – gyvenamosios vietos ar šalių. Visi žinome, kas dabar vyksta Ukrainoje. Ir nesvarbu, jog karas ten, mus tie baisūs įvykiai sieja, jaudina ir dėl to mes lyg viena tauta, lyg viena bendruomenė, kuri visą laiką pasiruošusi padėti vieni kitiems. Mūsų, lietuvių, kultūra atsiskleidė jau seniai – mes esame vieningi ir rūpestingi. Kaip išgalėdami stengiamės ir padedame nuo karo bėgantiems žmonėms. Manau, jog visas pasaulis jau seniai suprato, kokie mes kūrybingi, darbštūs, kokia mūsų kultūra ir kokie mūsų žmonės. Labai daug mes galime pasiekti gyvendami vieningoje, kultūringoje ir kūrybingoje bendruomenėje, visuomenėje.

Ar kas drįstų ginčytis su manimi, jog žmonių kultūringumas ima aiškėti žmogui vos prabilus? O kai nuoširdūs, rūpestingi, kūrybingi žmonės jungiasi į bendruomenes vieni kitus palaikydami, vieni kitiems pagelbėdami, gimsta ir kultūra.